राणां नामवेदनं विधत्ते। "यो ह वै यज्ञक्रतूनाञ्च संवत्सरस्य च नामधेयानि वेद। न यज्ञक्रतुषु नर्त्तुषु न संवत्सर आर्त्तिमार्च्छति। अग्निष्टोम उक्थ्योऽग्निर्ऋतुः प्रजापतिः संवत्सरः" इति। एतेऽनुवाकाः 'यज्ञक्रतूनाञ्चर्तूनाञ्च संवत्सरस्य च नामधेयानि'। 'न यज्ञक्रतुषु नर्त्तुषु न संवत्सर आर्त्तिमार्च्छति', य एवं 'वेद', इति॥

(७) त्रयोदशानुवाकोक्तानां प्रौढमुहूर्त्तैकदेशानां क्षुद्रमुहूर्त्तानां नामवेदनं विधत्ते। "यो ह वै मुहूर्त्तानां मुहूर्त्तान्वेद। न मुहूर्त्तानां मुहूर्त्तेष्वार्त्तिमार्च्छति। इदानीं तदानीमिति। एते वै मुहूर्त्तानां मुहूर्त्ताः। न मुहूर्त्तानां मुहूर्त्तेष्वार्त्तिमार्च्छति। य एवं वेद" इति॥

(८) अत्रानुक्तमपि द्वादशानुवाकोक्तसिकतानामवेदनमुक्तरीत्या द्रष्टव्यं। दृष्टान्तपूर्व्वकं कृत्स्नवेदनं प्रशंसति। "अथो यथा क्षेत्रज्ञो भूत्वानुप्रविश्यान्नमत्ति। एवमेवैतान् क्षेत्रज्ञो भूत्वानुप्रविश्यान्नमत्ति। स एतेषामेव सलोकताꣳ सायुज्यमश्नुते। अप पुनर्मृत्युं जयति। य एवं वेद" ॥ ४ ॥ इति। तत्तत्कालेष्वार्त्तिभावो वेदनफलत्वेन पूर्व्वमुक्तः। अपि च 'यथा', लोके मार्गे गन्ता कश्चित् पुमान् अयं ब्राह्मणसमृद्धो ग्रामः, एते च वेदविदां गृहाः, तवाप्येते मदीया बन्धवः, इत्येवं केनाप्युपायेन तस्य क्षेत्रस्य मर्मज्ञः 'भूत्वा', तस्मिन् तस्मिन् ग्रामे तेषु तेषु वेदविद्गृहेषु तेषु बन्धुगृहेषु च 'अनुप्रविश्य', गृहस्वामिवत् 'अन्नं', भुङ्क्ते 'एवमेव', अयमुपासक एतेषां देवताविशेषाणां